

Pentru cel ce s-a îndoit de fecioria Maicii lui Dumnezeu și s-a izbăvit prin oarecare facere de minune

După șapte sute de ani de la întruparea Domnului nostru Iisus Hristos, era un pustnic, de neam din Atena, înțelept în scripturi și în fapta bună mai înțelept, cu numele Eghidie. Care, după moartea părinților lui, împărțind la săraci averile sale, a plecat din patria sa.

Deci călătorind el la Ierusalim, după ce s-a închinat Sfintelor Locuri, s-a dus în părțile cele mai dinăuntru. Iar acolo, găsind o peșteră cu un limpede izvor și cu vreo câțiva copaci, i-a plăcut mult liniștea locului aceluia. Și rămânând acolo petrecea pustnicește, fiind hrănit de o cerboaică, care cu dumnezeiasca voie se ducea la el de o mulgea și cu laptele ei și cu buruieni se hrănea.

Deci, prin apropierea aceluia loc, într-o cetate oarecare se afla un dascăl, întru a cărui minte, diavolul cel ucigător de oameni semănase neghina îndoirii despre fecioria Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, căci își zicea în mintea lui: *Cum poate să fie Maică și Fecioară?* Și se silea sărmanul dascăl să scoată această drăcească gândire din mintea sa, dar nu izbutea.

Deci, auzind că pustnicul cel mai sus zis avea darul lui Dumnezeu și înțelepciune omenească, s-a dus la dânsul, pentru ca să vadă nu l-ar putea izbăvi de hula aceea pe care o avea în mintea lui.

Iar când era aproape de chilia Avvei Eghidie ca la trei stadii (ca din dumnezeiescul dar), a ieșit Cuviosul întru întâmpinarea lui, pentru că cunoscuse venirea dascălului și gândul inimii lui. Deci, când s-au apropiat unul de altul, dascălul heretisindu-l pe sfântul, i-a făcut metanie până la pământ, însă Cuviosul, drept răspuns, lovind cu toiagul într-o piatră, a zis cu mare glas:

„*Fecioară mai înainte de naștere*”.

Și îndată, o, preaslăvită minune! a răsărit dintr-aceia piatră un crin foarte frumos la vedere, iar la miros cu neasemănată bună mireasmă.

Icoana Maicii Domnului "Floare nepieritoare" sau "Floare de crin"

Atunci, lovind a două oară în piatră, a zis: „*Fecioară în naștere*”.

Și a răsărit alt crin asemenea celui mai dinainte.

Apoi, lovind a treia oară în piatră cu toiagul și zicând:

“*Și după naștere Fecioară a rămas*”,

îndată a răsărit alt crin asemenea prea minunat.

După care Cuviosul s-a întors la chilia sa, nemaivorbind nicidecum alt cuvânt. Deci, înspăimântându-se dascălul de o facere de minune ca aceasta, s-a izbăvit de ispită. Și a propovăduit tuturor minunea, pentru ca să se proslăvească Preacurata Fecioara Maica lui Dumnezeu. Pentru ale cărei rugăciuni o, de am dobândi Împărăția Cerurilor! Amin.

(Minunile Maicii Domnului, carte tipărită întâia dată în românește la anul 1820 la Mănăstirea Neamț)

